

ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΣΤΙΑΣ

ΑΡΙΘ. 627. — 1 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1889 ΛΕΠΤΑ 10

ΓΡΑΦΕΙΟΝ τῆς ΕΣΤΙΑΣ Ἐν τῇ ὁδῷ Παρθεναγωγείου, ἀριθ. 14 (παρὰ τὴν ὁδὸν Σταδίου).

ΕΞΕΔΟΘΗ

Ἡ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ ΕΠΕΤΗΡΙΣ ΤΗΣ ΕΣΤΙΑΣ

ΚΑΛΙΤΕΧΝΙΚΩΤΑΤΟΝ ΔΕΥΚΩΜΑ ΤΟΥ ΝΕΟΥ ΕΤΟΥΣ

ΣΕΛΙΔΕΣ ΜΕΓΑΛΑΙ ΔΙΣΤΗΛΟΙ 40 — ΑΡΘΡΑ ΚΑΙ ΠΟΙΗΜΑΤΑ — ΠΡΟΧΕΙΡΟΝ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ ΤΟΥ 1889 — ΠΟΙΚΙΛΑ ΜΙΚΡΑ
ΕΞΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΕΞΩΦΥΛΛΟΝ.

ΔΕΚΑ ΛΑΜΠΡΑΙ ΕΙΚΟΝΕΣ

ΤΡΙΣ ΣΕΛΙΔΕΣ ΑΥΤΟΓΡΑΦΩΝ

Τιμᾶται ἐν Ἑλλάδι δραχ. 1 — Ἐν τῇ Ἀλλοδαπῇ φρ. χρ. 1.

ΚΑΛΙΣΤΟΝ ΧΑΡΙΣΜΑ ΤΟΥ ΝΕΟΥ ΕΤΟΥΣ

ΕΣΤΙΑ

ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

Βραβευθὲν ὑπὸ τοῦ ἐν Παρισίοις Συλλόγου
πρὸς ἐπίστυνον τῶν ἑλλῆν. σπουδῶν.

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ

ΕΤΟΣ ΙΔ' ΑΡΙΘ. — 679*

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Η Δ' ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ ΚΑΙ Η ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΛΕΥ-
ΘΕΡΙΑ: ὑπὸ Σπ. Λάμπρου.

ΧΑΡΑΛΔΟΣ Ο ΗΓΕΜΩΝ ΤΩΝ ΒΑΡΙΑΡΩΝ: διήγη-
μα ὑπὸ Κλ. Ραγκαβῆ.

Η ΝΕΑ ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΠΡΑΓΜΑ ἐν Θεο-
σαλονίκη: ὑπὸ Π. Παπαγεωργίου.

Η ΦΛΟΓΕΡΑ ΤΟΥ: διήγημα ὑπὸ Α. Καρκαβίτσα.

ΔΗΜΩΔΗΣ ΠΟΙΗΣΙΣ.
ΙΑΤΡΙΚΑΙ ΔΙΑΛΕΞΕΙΣ: Θέρμανσις τῶν οἰκτιῶν, ὑπὸ
Θ. Φλωρᾶ.

ΠΕΡΙ ΤΗΝ ΓΗΝ.

ΣΚΕΨΕΙΣ.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΔΕΛΦΗΝ ΤΟΥ ΜΑΡΚΟΥ ΜΠΟΤΣΑΡΗ:
Ποίημα ὑπὸ Α. Πραβιλεγίου.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ: Γεῖα τῶν ὑπηρετῶν. — Ζήτημα γω-
ριμίας. — Εὐσπλαγχνὸς ἄνθρωπος. — Τὸ τάλαντον
τοῦ Ἀγαθοπούλου. — Τὸ κῆτος καὶ ὁ Ἰωνᾶς.

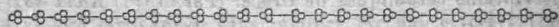
ΠΡΑΚΤΙΚΑΙ ΓΝΩΣΕΙΣ: Τὸ στίλβωμα τῶν ὑποδη-
μάτων.

Λήξαντος τοῦ δεκάτου τρίτου ἔτους τῆς
«Ἐστίας» παρακαλοῦνται οἱ κύριοι συνδρο-
μηταί, ὅσοι ἐπιθυμοῦσι νὰ ἐξακολουθήσωσι
λαμβάνοντες τὸ φύλλον καὶ κατὰ τὸ προσε-
χὲς ἔτος, νὰ ἀνανεώσωσιν ἐγκαίρως τὴν συν-
δρομὴν αὐτῶν, ἵνα μὴ ἐπέλθῃ διακοπὴ τῆς
πρὸς αὐτοὺς ἀποστολῆς τοῦ φύλλου.

Καθίσταται δὲ συγχρόνως γνωστὸν εἰς τοὺς

*) Ἐκ παραδρομῆς ἐτέθη ἀριθ. 678 ἐν τῷ φύλλῳ
ἀπὸ 679.

κκ. ἀνταποκριτὰς καὶ συνδρομητὰς τῆς Ἐ-
στίας, ἐτι ἀπὸ τῆς 1 Ιανουαρίου τὴν ἐκδοσὶν
καὶ διευθύνειν τοῦ περιοδικοῦ ἀνέλαβον οἱ
μέχρι τοῦδε τακτικοὶ συνεργάται κ.κ. Ν. Γ.
Πολίτης καὶ Γ. Δροσίνης. Τὸ βιβλιοπωλεῖον
τῆς «Ἐστίας», ἀνεξάρτητον τοῦ περιοδικοῦ,
διευθύνει καὶ ἐφεξῆς ὁ κ. Γ. Κασδόνης. Τὸ
γραφεῖον τῆς Ἐστίας, μετηνέχθη εἰς τὴν
ὁδὸν Παρθεναγωγείου 14 παρὰ τὴν ὁδὸν Στα-
δίου.

ΦΙΛΟΛΟΓΙΑ

ΕΠΙΣΤΗΜΗ, ΚΑΛΙΤΕΧΝΙΑ

Ἐξεδόθη ἐν Λειψία τύποις Teubner «*Aeschylus Orestie
mit erklärenden Anmerkungen von N. Wecklein*». Ἡ
Ὁρέσθεια μέχρι τοῦδε ἑσπερίτο Γερμανικῶν σχολίων, καὶ
μάλιστα τῶν Χοηφύρων καὶ τῶν Εὐμενίδων οὐδεμία καθ'
ἴλου ὑπῆρξεν ἐκδοσις ἀντίστοιχος τῇ σημερινῇ καταστάσει
τῆς ἐπιστήμης. Ἐπειδὴ δὲ ἡ κριτικὴ καὶ ἡ ἐξηγητικὴ τῶν
ἔργων τούτων κατὰ τὰς τελευταίας δεκαετίας προώδευσεν το-
σοῦτον, ὥστε αἱ πλείους καὶ μέγισται δυσκολαὶ ἐλύθησαν,
ἀπεράσιον ὁ περιεκτὴς γνώστης τοῦ Ἀεσχινοῦ δράματος, νὰ
ποιήσῃ ἐκδοσὶν ὁμοίωτρον τῶν τριῶν δραμάτων συμπερι-
λαμβάνων ὅλας τὰς νεωτέρας ἐρευνὰς, αἵτινες συντελοῦσιν
εἰς κατανόησιν καὶ ὀρθοτέραν ἀντιλήψιν δυσκόλων χωρίων.
Ἐν εἰσαγωγῇ σαφεῖ καὶ συντόμῳ ἐκθέτει τὰ σπουδαιότατα
περὶ τῆς μορφῆς τοῦ Πελοπιδείου μύθου παρ' Ὀμήρῳ, παρὰ
τῆς μεθ' Ὀμηρον ποιηταίς, παρὰ τῶν Ἀττικῶν λαῶν καὶ παρὰ
Δισχύλῳ. Ἰδιαιτέρως μνείας θεωρῶμεν ἕξιν, ὅτι ὁ Weck-
klein ἔλαβεν ὑπ' ὄψιν καὶ ἴσα εἰς τὸν μῦθον ἀναφέρονται ἀγ-
γεῖα, ἀνάγλυφα καὶ ἄλλα ἔργα τῆς τέχνης. Τὸ κείμενον
στηρίζεται ἐπὶ τῇ μεγάλῃ κριτικῇ ἐκδόσει τοῦ ἴδιου λο-
γίου (Berlin, Calvary 1885). Ἐν παραρτήματι καταγρά-
φονται αἱ δεχθεῖσαι διορθώσεις καὶ αἱ σπουδαιότεραι εἰκα-
σταί: ὁ βουλομένης δὲ νὰ ποιήσῃ βαθυτέρας κριτικὰς σπουδαί-
ας, πρέπει νὰ καταφύγῃ εἰς τὴν βιβλίον ἐκδοσῆν, ἥτις
περιεῖχει πλήρη κατάλογον τῶν εἰκαστιῶν. Δὲν δυνάμεθα ἐν-
ταῦθα νὰ εἰσελθῶμεν εἰς τὰ καθ' ἑαυτὰ τῆς ἐρμηνευτικῆς
προόδου, ἥτις καταφαίνεται ἐν τῇ ἐκδόσει ταύτῃ. Ἀρκού-
μεθα δὲ μόνον νὰ μνημονεύσωμεν ἐξωτερικὴν τινα ἀρετὴν τοῦ

ἔργου. Τὰ τρία δράματα (μετ' εἰσαγωγῆς, σχολίων καὶ παραρτημάτων) περιέχουσι σελίδας οὐχὶ πλείονας ἢ 334, ἐν δρᾶμα λοιπὸν κατὰ μέσον ὄρον 111 σελίδας. Εἴμεθα πεπεισμένοι, ὅτι διὰ τοιαύτης συντομίας ὁ ἀληθὴς σκοπὸς ἐξηγητικῶν ἐκδόσεων, δηλαδὴ ἡ ὕπον δυνατὸν εὐρεῖα διάδοσις τῶν Ἑλληνικῶν γραμμάτων καὶ τοῦ ἐνθουσιασμοῦ ὑπὲρ τῆς ἀρχαιότητος ἐπιτυγχάνεται πολὺ περισσώτερον ἢ διὰ βαρυσώμων κολοσσῶν, οἳ κατήντησαν πρὸς μεγίστην δυσἀρεσκείαν παντὸς Φιλέλληνοσ οἱ πρῶτοι τόμοι τῆς Ζωγραφείου βιβλιοθήκης. Ἐπιζόμεν, ὅτι ὁ K. Wecklein, ὅστις ἀνέλαθε διὰ τῆς λεγθεῖσαν σειρᾶν τοῦ Διοχύλου, θὴ παράσχη καὶ κατὰ τὴν ἐποψὴν ταύτην τοῖς λοιποῖς συνεργάταις ἀξιόμιμτον παράδειγμα.

— Ὁ κ. *Wihl. Meyer*, Καθηγητῆς τῆς Ῥωμανικῆς φιλολογίας ἐν Ἰένῃ, παρέσχε σπουδαίαν συμβουλήν εἰς τὴν ἱστορίαν τῆς νεωτέρας Ἑλληνικῆς, ἀνατυπῶν τὴν «γραμματικὴν τῆς Ῥωμαϊκῆς γλώσσης» τοῦ Σίμωνος Πορτίου, ἥτις πρῶτον ἐξεδόθη ἐν Παρίσισι 1638. Τὸ ἔργον ἀποτελεῖ τὸ 78. φυλλάδιον τῆς *Bibliothèque de l' école des hautes études* (Paris 1889). Διὰ σχολίων ἐκτενωθ. πραγματεύεται ὁ ἐκδότης πλείστα ζητήματα τῆς φηγολογίας καὶ μουσολογίας. Ὡς εἰσαγωγὴ τοῦ βιβλίου χρησιμεῖει διατριβὴ τοῦ κ. *I. Ψυχάρη* περὶ τοῦ σκοποῦ τῆς ἀνατυπώσεως καὶ περὶ τῶν σχολίων τοῦ ἐκδότου. Ἡ μικρὰ κοινότης τῶν Νεοελληνιστῶν θὰ ὑπολεθῇ φιλοφρόνας τὸ ἔργον τοῦτο, ἐν ᾧ κατὰ πρῶτην φορᾶν ἐξετάζονται τὰ Νέα Ἑλληνικὰ ἀπὸ τὴν ἐποψὴν τῆς Ῥωμανικῆς γλωσσολογίας.

K. K.

— Ἐξεδόθησαν ἄρτι τὰ Πρακτικὰ τῆς Ἀρχαιολογικῆς ἑταιρίας τοῦ ἔτους 1887, περιέχοντα ὡς συνήθως πάσας τὰς ἀναγκαίας πληροφορίες περὶ τῶν πράξεων καὶ τῆς περιουσίας τῆς ἑταιρίας. Κατὰ ταῦτα ἡ ἑταιρικὴ περιουσία συνυπολογιζόμενον καὶ τοῦ ἐξ ἐβδομηκοντάκις χιλίων περίπου δρ. χρέους τοῦ πρώην ταμίου αὐτῆς Π. Γιαννοπούλου, ἀνέρχεται εἰς 364 854 δρ. αὐξήθεισα τὸ παρελθὸν ἔτος κατὰ 13 682 δρ. Εἰς τὰς συλλογὰς τῆς ἑταιρίας προσετέθησαν 197 ἀρχαῖα τὰ πλείστα ἀγορασθέντα (ἀντὶ 4452 δρ.) τινὰ δὲ δωρηθέντα ὁ γενικός ἀριθμὸς τῶν καταλόγων τῶν συλλογῶν εἶναι 16 165 εἰς ὃν δὲν περιλαμβάνονται δεκαεπιχίλιας περίπου ἐνεπιγραφοὶ λαβαὶ ἀφορές, μήπω καταγραφεῖσθαι, ὧν ὅμως αἱ πλείστα ἐξεδόθησαν ὑπὸ *Alb Dumont* ἐν ταῖς *Inscriptions céramiques de Grèce*. (Par. 1871) Κατὰ τὸ 1887 ἐγένοντο ὑπὸ τῆς ἑταιρίας ἐπτά ἀνασκαφαί, ἥτοι ἐν Ἐλευσίνι, περὶ τῆς λεπτομερῶς γράφει ὁ ἐπιστατῆσας εἰς τὴν ἀνασκαφὴν ἔφορος τῶν ἀρχαιοτήτων κ. Δ. Φίλιος ἐν ἐκθέσει συνδημοσιουμένην ἐν τῷ πρακτικῷ μετὰ πίνακος ἀκριβοῦς σχεδιασθέντος ὑπὸ τοῦ κ. Γουλ. Δαῖρφυελ, ἐν Τανάγρα καὶ ἐν Μυκῆναις, ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τοῦ ἔφορου κ. X. Τσουάντα, ἐν τῇ Ἀκροπόλει, ἐν τῇ κἀτρ πόλει, ἐν Ὁρωπῶ καὶ ἐν Ἐπιδαύρῳ. Ἡ ὀλίγη δαπάνη τῶν ἀνασκαφῶν τούτων ἀνήλθεν εἰς δρ. 41, 225 : 25.

— Πολλοὶ τῶν ἐν Ἀθῆναις διευθυντῶν ἐφημερίδων καὶ περιοδικῶν συνελθόντες προέβησαν εἰς τὴν ἴδρυσιν ταμείου ὑπὸ τὸν τίτλον : *Ἐρωσις τῶν ἑλλήνων δημοσιογράφων*, τοῦ ὁποῖου τὸ συμβούλιον ἀπετελέσθη ἐκ τῶν κ. κ. Α. Ζ. Στεφανόπουλι διευθυντοῦ τοῦ Ἄγγελιαφόρου Ἀθηνῶν προέδρου, I. M. Δαμυβέργη διευθυντοῦ τῆς Ἐβδόμαδος, γραμματέως, Δικαιροπούλου διευθυντοῦ τοῦ Ἐρμῶ ταμίου, Α. Ρουχὴ διευθυντοῦ τῆς Ἐφημερίδος καὶ Θ. Τσωνοῦ διευθυντοῦ τοῦ Ἀστραὸς συμβούλιου. Σκοπὸς τοῦ ταμείου εἶναι ἡ ὑποστήριξις τῶν συμφερόντων τοῦ τύπου, μέλη δ' αὐτοῦ τακτικὰ μὲν γίνονται οἱ διευθυνταὶ τῶν ἐν Ἀθῆναις φύλλων, πᾶρεδοὶ οἱ συντάκται αὐτῶν, ἀνεπιστέλλοντα οἱ ἐκτὸς τῶν Ἀθηνῶν ἐγκατεστημένοι Ἑλληνας δημοσιογράφοι καὶ ἐπίτιμα οἱ ἐν τῇ δημοσιογραφίᾳ ἢ τῇ ἐπιστήμῃ διαπρέποντες Ἕλληνας καὶ ἄλλοδαποὶ. Τὸ ταμεῖον θέλει φροντίσῃ καὶ περὶ καταρτισμοῦ ταμείου πρὸς περιθάλψιν τῶν ἔχοντων ταύτης ἀνάγκη δημοσιογράφων.

— Ἐπὶ τῇ κατὰ τὸ ἔτος 1886, ἐορτασθεῖση 50ετηρίδι ἀπὸ τῆς ἱδρύσεως αὐτῆς ἢ ἐν Ἀθῆναις Φιλεκαπαιδευτικῇ ἑταιρίᾳ ἐξετύπωσε καὶ διένειμε κατ' αὐτὰς εἰς τὰ μέλη αὐτῆς μεταλλικὰ χαλκᾶ φέροντα ἐπὶ τῆς μῖαs ὀψews τὴν Ἀθῆνᾶν καθήμενην καὶ τίνονσαν στέφανον δάφνης πρὸς τὰ προπύλαια τοῦ ἐν Ἀθῆναις ἱδρύματος τῆς ἑταιρίας, τοῦ Ἀρσακείου καὶ κύκλω τὴν ἐπιγραφὴν : **Η ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΦΙΛΕΚΑ**

ΠΑΙΔΕΥΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ, 1836· ἐπὶ δὲ τῆς ἐτέρας στέφανον δάφνης καὶ ἐντὸς αὐτοῦ τὴν ἐπιγραφὴν : **ΕΠΙ ΤΗ ΠΕΝΤΗΚΟΝΤΑΒΗΤΗΡΙΔΙ**, 1886.

— Ἐξεδόθησαν ὁμοῦ τὸ Β' καὶ Γ' τεῦχος τοῦ 12ου τόμου τοῦ ὑπὸ τοῦ Συλλόγου Παρνασσῶ ἐκδιδόμενου μηνιαίου περιοδικοῦ. Περιεχόμενα δὲ αὐτοῦ εἶναι τὰ ἑξῆς : Ἰωακείμ Βαλαβάνη, Ἡ ἀλληγογραφία παρὰ τοῖς μικρασιανοῖς.—Ν. Γ. Μαντζαβῖνον, Τὸ ταξίδι τοῦ κυρίου Περισσῶν, κωμῶδία ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ.—I. Β. Τέφυ, Σχολεῖα ἐν Οὐγγαρίᾳ.—I. Δ. Τζέτζη, Τὰ μουσικὰ χειρόγραφα τῆς ἐν Ἀνδρῶν μονῆς Ζωοδόχου Πηγῆς ἢ Ἀγίας.—Π. Σέκερη, Φιλικὸν ἀπομνημόνευτα.—Φιλολογικὸς Σύλλογος Παρνασσός, ἐργασίαι Συλλόγου.

ΝΕΑ ΒΙΒΛΙΑ

Ἱατρικὸν Ἡμερολόγιον τοῦ 1889 ὑπὸ *A. Καλλιβακᾶ* ὑψηγοῦ τῆς ἱατροδικαστικῆς. Ἐκδότης Κάρλος Μπέκ. 12ον σ. 351. Τιμᾶται δεδεδεμένον δρ. 4.

[Τὴν χρησιμότητα τοῦ ἡμερολογίου τούτου ὑποδεικνύει ἡ κατ' ἔτος ἐκδοσις πολλῶν τοιοῦτων ἐν τῇ ξένη. Παρ' ἡμῖν ἐκτὸς τοῦ καθηγητοῦ κ. Δηληγιάννη, ἐκδότος ἀπαξ μόνον ἄλλοτε ἱατρικῶν καὶ φαρμακευτικῶν ἡμερολογίων, οὐδεὶς ἄλλος ἐπειράθη ν' ἀναπλήρῃσῃ τὴν τοιαύτην ἑλλειψιν. Διὸ ἦδη ὁ κ. Καλλιβακᾶς εἶνε ἄξιος παντὸς ἐπαίνου διὰ τὴν ἐκδοσὴν τούτου ἔργου, χρησίμου, ὄχι μόνον εἰς ἱατρὸν ἀλλὰ καὶ εἰς πάσης τάξεως ἄνθρωπον καὶ αἱ μητέρες ἀκόμη προχειροῦ ἱατρικοῦ ὁδοῦ. Τὸ ἡμερολόγιον τούτου δύναται πᾶς τις νὰ φέρῃ ἐν τῷ θυλακίῳ του, πρόχειρον σημειωματᾶριον καὶ ἡμερολόγιον τῶν ὁρτῶν τοῦ ἔτους καὶ συγχρόνως νὰ ὀδηγῆται περὶ τὰ φαρμακευτικὰ σταθμὰ καὶ μέτρα, περὶ τὴν θεραπευτικὴν διαφόρων νόσων, μετὰ συνταγῶν τῶν καταλλήλων φαρμάκων, νὰ λαμβάνῃ γνώσιν Μαιευτικῆς καὶ τῶν ἡμερῶν ἐκάστου τοκοῦ κ.τ.λ. Προσέτι ἐν τέλει εὐρίσκει ἀκριβεῖς πληροφορίες περὶ ἱατρικῆς Σχολῆς τῶν καθηγητῶν αὐτῆς καὶ ὑψηγοτῶν, τῶν παραρτημάτων καὶ φροντιστηρίων καὶ τῶν λειτουργιῶν αὐτῶν ἐν γένει, χρησίμους εἰς πάντα περίεργον ξένον ἐπισκεπτόμενον τὰς Ἀθῆνας. Α.Κ.]

Οἱ νέοι μυλωνᾶδες, κωμῶδία εἰς πράξεις πέντε παραφρασθεῖσα κατὰ τὸ 1870 ὑπὸ *Σπ. Καλύβα*, διασκευασθεῖσα δὲ νῦν ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ καὶ διατυπωθεῖσα κατὰ τὰ καθ' ἡμᾶς ἦθη, ἔθιμα καὶ γλωσσικούς ἰδιωτισμούς· ἐμφανίζεται ἐντέλως ὡς νέον ἔργον. Ἐκδίδεται ὑπὸ *Δ. Κολλαράκη* καὶ *Ν. Τριανταφύλλου*. Ἐν Ἀθῆναις, ἐκ τοῦ τυπογραφείου τῶν ἐκδοτῶν, κἀτωθεν τοῦ Δημαρχείου, 1888. 8ον σ. 100. Τιμᾶται δραχμῆς.

Ἐπετηρὴς τῆς Ἑλλάδος διὰ τὸ ἔτος 1889 ὑπὸ *Γ. I. Δουρούτη*. Ἐν Ἀθῆναις, παρὰ τῷ ἐκδότῃ *Σπ. Κουσουλίνῳ*, 1888. 12ον σ. 83. Τιμᾶται δραχμῆς.

Ἱατρος καὶ πάσχος, ὑπομνήσεις πρὸς ἀφοτέρους ἐκ τοῦ Γερμανικοῦ ὑπὸ *N. I. Διαμαντοπούλου* ἱατροῦ, διευθυντοῦ τῶν ἐν Πειραιεὶ Ζαννεῖου δημ. νοσοκομείου. Ἐν Ἀθῆναις ἐκ τοῦ τυπογ. Π. Δ. Σακελαρίου 1888 σχῆμ. 18ον σελ. 48.

Ἡ Βιομηχανία τῆς ἑταιρίας τῶν μεταλλουργεῶν Λαυρίου καὶ τὰ μεταλλεῖα καὶ μεταλλουργικὰ αὐτῆς προτίοντα ἐν τῇ Δ' Ὀλυμπιακῇ Ἐκθέσει ὑπὸ *Ἀνδρέου Κορδέλλα* γενικοῦ διευθυντοῦ αὐτῆς. Ἐν Ἀθῆναις ἐκ τοῦ τυπογραφείου τῶν Ἀδελφῶν Περρῆ 1888. 8ον σ. 128.

[Τὸ παρὸν σύγγραμμα εἶνε, ὡς βλέπει ὁ ἀναγνώστης καὶ ἐκ τοῦ τίτλου αὐτοῦ περιγραφῆ συνοπτικῆ, ἀλλὰ πλήρης καὶ σαφῆς, τῶν λαυριακῶν προτίοντων, τῶν μεταλλευτικῶν ἔργων, ἅτινα ἐγένοντο μέχρι τοῦδε, τῆς γεωλογικῆς διαπλάσεως τῶν ἐδάφους, τῶν ἱδρυμάτων καὶ μηχανημάτων τῆς ἑταιρίας, τῶν τρόπων τῆς μεταφορᾶς καὶ φορτώσεως τῶν προϊόντων καὶ ἐν γένει τῶν μεγάλων ἔργων ἅτινα ἱδρυσεν ἡ ἑταιρία, οἷον σιδηροδρόμων, μηχανουργεῶν κ.τ.λ. Τοῦ βίου ἔργου προτάσσεται ἱστορία τῆς συστάσεως τῆς ἑταιρίας καὶ ἀπαριθμῶνται αἱ κτήσεις αὐτῆς, εἶτα δὲ ἐπειτα λεπτομερῆς ἀφήγησις τῆς γεωλογικῆς διαπλάσεως τῶν συστατικῶν τῶν μεταλλικῶν κοιτῶν τῶν ἐν Λαυρίῳ καὶ τῶν εἰς τὰς ἄλλας κτήσεις τῆς ἑταιρίας ἐν τῇ Μικρᾷ Ἀσίᾳ καὶ Μακεδονίᾳ εὐρισκομένων. Ἰκανὸς ἐπίσης λόγος γίνεταί καὶ περὶ τῶν ἐκβολᾶδων καὶ σκωριῶν. Ἐπειδὴ δὲ τὸ βιβλίον ἐγράφη κυρίως πρὸς ἐξήγησιν τῶν ἐκθεμάτων, ἅτινα ὁ κ. Κορδέλλας